

„Miért jó Erasmus ösztöndíjasnak lenni?”

Tengernyi dolog miatt jó erasmusosnak lenni. Egy egész szakdolgozatnyi dokumentumot lehetne írni eme nagyszerű program előnyeiről. De, hogy ne fáraszam kedves Olvasóm szemeit és szellemét, öt pontban összefoglaltam az én indokaimat a tapasztalataim alapján arról, miért is kihagyhatatlan ajánlat Erasmus hallgatónak lenni, különösképpen is a Károly Egyetemen - miután egy emlékezetes félévet töltöttem el a szántornyú Prága városában.

1. Boldog élet rád, csak barátok közt Erasmusszal vár

Na jó, ez így sántít. De az biztos, hogy aki kipróbálja az Erasmust, arra új, boldog, izgalmas és bámulatos tapasztalatok várnak. Ez velem is így történt. Ez a program ablakot nyit egy olyan fajta élethelyzetre, amitől nem szabad megvonni magunkat. Ösztöndíjasnak lenni külföldön valóban egy életre szóló tapasztalat, amiből későbbi életem folyamán, biztos állítom, sokat fogok meríteni. Az Erasmus egyik nagy előnye, hogy tucatnyi partnerintézmény közül választva juthatunk el az igényeinknek leginkább megfelelőbe. Egy másik ilyen előny a viszonylag egyszerű ügyintézés, összehasonlítva néhány másfajta ösztöndíjjal, itt tényleg csak pár papírra kell odafirkantani a nevünket, néhány e-mailt kell írni, és már kész is a dolog! Külön szépsége a dolognak, hogy az Erasmus nem csak egyszeri ajánlat – szóval, ha valaki rákapna az ízére (amit saját ízlelőbimbóim visszajelzései alapján garantálni tudok!), akkor repetázhat is kedvére.

2. Nyelvtanulás – avagy az „én nem beszélni külföldiül” miért nem állja meg a helyét

Tudom, tudom, ez az egyik legnagyobb mumusa mindazoknak, akik játszanak az Erasmus gondolatával. Bármennyire is szeretném azt állítani, hogy nem kell konyítani az idegen nyelvhez, hogy valaki külföldön tanulhasson, de ezt sajnos nem tehetem. Azonban korántsem olyan rémisztő ez, mint amilyen zordul hangozhatok. Ahhoz, hogy valaki erasmusos legyen a) nem kell nyelvvizsgával rendelkeznie és b) nem kell a célország anyanyelvét beszélnie. Ez azért jól hangzik, nem? Lássuk be, ha ez így volna, nem mentem volna sokra Csehországban a mindösszesen két szóból álló cseh szókincsemmel (és azt a két szót sem tudtam rendesen kiejteni). Az oktatás és a csoporttársaimmal való kommunikáció angol nyelven folyt Prágában. De nem kell megijedni, ha valakinek esetleg a német menne jobban, német nyelvű oktatói munka is folyik más országokban. Na már most tudom, hogy sokan azt mondják, hogy: de hát én még magyarul sem tudok rendesen! Na ezen kételkedő társaimnak szeretném üzeni, hogy az

Úr Isten adott nekünk két szép kezet és mellé két szép lábat – merjük ezeket használni a megértést elősegítendő, és igen, majdnem elfelejtettem: szótárakat is kaptunk, az én fejemet senki sem szedte le a helyéről, amikor érte nyúltam, lázasan keresve egy szót, ami épp nem jött a számra. A nyelvtanulás kulcsa a nyelv használata – és erre tágas teret ad az Erasmus. Mindemellett, ha az ember erőt vesz magán, és aláveti magát az idegen nyelven való tanulásnak, fontos szakmai kérdések szókincsében is otthon lesz a későbbiekben.

3. Tanulás – kicsit másképp

Mint ahogy az előző pontban említettem, az Erasmus jó táptalaj egy új (vagy régóta tanult) nyelv elmélyítésére. De nem csak ilyenfajta tanulásra jó ez a program. Szakmai szempontból számomra nagyon sokat jelentett az az egy szemeszter Prágában, ahol cseh, holland, angol és kanadai tanárok vettek a kezükbe, hogy kobakomba tudást és látást öntsenek. Fantasztikus, én mondom, fantasztikus a szakmai ismereteket elmélyíteni és más megvilágításban látni, amikor az ember találkozik egy másik ország hozzáállásával. És hadd ne mondjam, hogy nem csak a tanároktól leshetünk el tanulnivalót – Európa minden tájáról érkező Erasmus hallgatók mindegyike hozza magával az otthon tanultakat. Egy nagy olvasztótégely ez, amiben az ember úgy szívhatja magába a tapasztalatokat, ahogyan csak bírja. Emellett pedig új tanulási módszereket is kibányászhat az, aki eléggé belemerül az Erasmus világába. Prágában rengeteget beszélgettünk az órákon, ami lehetőséget adott a más háttérből jövőktől való tanulásra, és ezért egy életen át hálás leszek.

4. Komfort zóna – kinek kell az?

Van az a nagyon híres idézet, hogy az igazi fejlődés a komfort zónánk végén kezdődik, megvan kedves Olvasóm? Nos, van benne valami. Ugyanis az Erasmus, bizony, kilibbent a jól megszokott, biztonságos, meleg és kényelmes állóvízből, amiben szeretjük áztatni magunkat. Ez ijesztőnek hangzik, valójában azonban itt kezdődik a fejlődés is. Mert a komfort zónán kívül van az Erasmusnak elnevezett vízi élménypark, ami lehet, hogy nem lesz mindenhol kényelmes, viszont élménydús biztosan! És nemcsak élményekkel teli kaland lesz, de sok áldást is megtapasztalhatunk, ha megtesszük ezt a határátlépést. Erasmusosként külföldön élni, az ügyintézkést lebonyolítani, az utazást megoldani, idegen nyelven kommunikálni, az ösztöndíjból megélni – mi ez, ha nem igazi önállóság?

5. Kinyílik a világ

Még nem beszéltem az Erasmus egyik legnagyobb hozadékáról, de ennek most itt az ideje. Ha erasmusos vagy, akkor a jól ismert virágod, ami jelen esetben a világod is, kinyílik, és más színben fog pompázni, mint ahogy eddig megismerted. Az Erasmus biztosítja neked, hogy kintléted alatt Európa számos pontjáról érkező, hozzád hasonlóan fejlődésre vágyó fiatalokkal találkozz. Nemcsak a célország, de rengeteg más nemzet kultúráját is megismerheted, mely olyan élményt nyújt, amit egyetlen ismeretterjesztő dokumentumfilm, vagy könyv sem tud adni – a saját bőrömmön tapasztaltam! És amellet, hogy rengeteg új kapcsolatra tehetünk szert, van még egy nagy előnye az Erasmusnak: a sok bolyongás az új barátokkal Európa valamelyik nagy városában olyan térképet rajzol a fejünkbe, ami teljesen otthonos mozgást fog biztosítani számunkra. Így nem kell folyton kerülgetni a turistákat, mert mindig tudni fogod, hol kell levágni az utat egy kisebb, eldugott utcán – épp, mint egy helyi lakos!

Nos, röviden így tudnám összefoglalni, hogy miért jó Erasmus hallgatónak lenni külföldön. Még csak egyet kérek kedves Olvasóm: engedtessek meg nekem, hogy egy híres sör mottóját idézzem, ha nem is lesz autentikus egy csehországi félév után Deutschlandból hozni példát: „Kezedben a kulcs!”

Pongor Melinda

(Univerzita Karlova v Praze, Csehország)

